

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 30 września 2013 roku powód Ochrona (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wystąpił przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. o zapłatę kwoty 15010,50 złotych wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwot:

- 5067,21 zł od dnia 22 czerwca 2013 r. do dnia zapłaty,
- 4682,43 zł od dnia 22 lipca 2013 r. do dnia zapłaty,
- 4635,50 zł od dnia 22 sierpnia 2013 roku do dnia zapłaty,
- 625,36 zł od dnia 30 sierpnia 2013 roku do dnia zapłaty.

Ponadto powód wniósł o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu powodowa spółka wskazała, że dochodzoną pozwem kwota należna jest tytułem wynagrodzenia za świadczenie na rzecz pozwanego usług ochrony w formie bezpośredniej ochrony fizycznej.

W dniu 18 października 2013 roku Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w W. XV Wydział Gospodarczy wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty z dnia 13 listopada 2013 r., pozwany (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwany zaprzeczył jakoby powód wykonał na jego rzecz usługi wynikające z umowy, w szczególności, że pracownicy powoda chronili obiekt w godzinach oraz datach wynikających z faktur VAT dołączonych do pozwu. Nadto zaprzeczył jakoby powód udostępnił pozwanemu system A. G. oraz najmował pomieszczenia socjalne od powoda w okresie wskazanym w fakturach.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 września 2012 roku Ochrona (...) sp. z o.o. jako zleceniobiorca zawarła z (...) sp. z o.o. jako zleceniodawcą umowę nr (...) o wykonanie usług ochrony w formie bezpośredniej ochrony fizycznej. Przedmiotem umowy było zgodnie z treścią § 2 pkt 1 umowy pełnienie przez zleceniobiorcę czynności ochrony mienia zleceniodawcy na terenie zaplecza placu budowy osiedla mieszkaniowego w O. przy ul. (...). W § 2 pkt 2 strony postanowiły, że ochrona obiektu będzie pełniona przez jednego agenta ochrony od poniedziałku do soboty w godzinach 17.00 do 7.00, zaś niedziele i dni świąteczne całodobowo. Wynagrodzenie za świadczone usługi wskazano w § 7 pkt. 1 umowy. Stosownie do jego treści winno ono stanowić iloczyn ilości godzin pełnienia ochrony przez agentów ochrony i stawki w wysokości 7,63 złotych za jedną godzinę pełnienia ochrony przez jednego agenta. Nadto strony ustaliły miesięczne wynagrodzenie za usługę (...) w wysokości 30,00 zł. Do wskazanych wyżej kwot doliczony miał zostać 23 % podatek VAT (§ 7 ust. 4 umowy). W myśl § 7 pkt 3 zapłata następować miała na podstawie faktur VAT w terminie 21 dni od dnia otrzymania przez zleceniodawcę faktury, przelewem na rachunek bankowy zleceniobiorcy, natomiast podstawą wystawienia faktury miał być pisemny, miesięczny wykaz ilości godzin pełnienia ochrony i abonament za usługę (...). Umowa została zawarta na czas nieokreślony począwszy od dnia 17 września 2012 roku (§ 8 pkt. 1). Zleceniodawca miał zapewnić zleceniobiorcy odpowiednie warunki dla prawidłowego wykonywania obowiązków ochrony powierzonego mienia, m.in. poprzez stworzenie agentom warunków umożliwiających pełnienie ochrony m.in. poprzez zapewnienie ogrzewanego pomieszczenia socjalnego z energią elektryczną i dostępu do toalety (***okoliczność bezsporna***, dowód: umowa z dnia 14 września 2012 roku, k. 15-24, instrukcja ochrony, k. 29-34, zeznania świadka P. B., k. 94-95).

Od dnia 8 października 2012 roku (...) sp. z o.o. działał po firmą (...) sp. z o.o. (***okoliczność bezsporna***, dowód: pismo pozwanego, k. 25).

Ochrona (...) świadczył na rzecz (...) sp. z o.o. (dawniej (...) sp. z o.o.) usługi ochrony fizycznej mienia na terenie zaplecza placu budowy osiedla mieszkaniowego w O. przy ul. (...) od dnia 1 maja 2013 roku do dnia 5 sierpnia 2013 roku. Umowa o świadczenie usług ochrony została rozwiązana za porozumieniem stron z dniem 5 sierpnia 2013 roku. Obiekt w dniu 5 sierpnia 2013 roku został przekazany MON- BUD bez żadnych uwag. W okresie świadczenia usług ochrony, pozwany posiadał dostęp do systemu A. G. za pośrednictwem loginu i hasła ustalonego w umowie (§ 2 ust. 5 umowy k. 24) (**dowód**: umowa z dnia 14 września 2012 roku, k. 15-24, protokół przejęcia, k. 26-27, zlecenie wewnętrzne na wprowadzenie obiektu do ochrony fizycznej, k. 28, porozumienie stron dotyczące umowy nr Z (...), k. 35, protokół zdawczo-odbiorczy, k. 46, zakończenie ochrony obiektu (fizyczna), k. 47, zeznania świadka P. B., k. 94-95)

Za świadczone usługi od dnia 1 maja 2013 roku do 5 sierpnia 2013 roku powód wystawił na rzecz pozwanego:

- fakturę VAT z dnia 31 maja 2013 roku nr (...) na kwotę 5067,21 zł brutto (4119,68 zł netto), w tym kwotę 5030,31 zł brutto (4089,68 zł netto) za ochronę mienia w maju 2013 roku przez 536 godzin oraz 36,90 zł brutto (30,00 zł netto) za dostęp do systemu A. G. w maju 2013 roku, z terminem zapłaty do dnia 21 czerwca 2013 roku, którą wraz z zestawieniem godzin ochrony obiektu doręczył pozwanemu (dowód: faktura VAT, k. 36, zestawienie godzin ochrony, k. 37, zeznania świadka P. B., k. 94-95)
- fakturę VAT z dnia 28 czerwca 2013 roku nr (...) na kwotę 4682,43 zł brutto (3806,85 zł netto), w tym 4645,53 zł brutto (3776,85 zł netto) za ochronę mienia w czerwcu 2013 roku przez 495 godzin oraz 36,90 zł brutto (30,00 zł netto) za dostępu do systemu A. G. w maju 2013 roku, z terminem zapłaty do dnia 21 lipca 2013 roku którą wraz z zestawieniem godzin ochrony obiektu doręczył pozwanemu (dowód: faktura VAT, k. 38, zestawieniem godzin ochrony, 39, zeznania świadka P. B., k. 94-95).
- fakturę VAT z dnia 26 lipca 2013 roku nr (...) na kwotę 4635,50 zł brutto, w tym 4598,60 zł brutto (3738,70 zł netto) za ochronę mienia w lipcu 2013 roku przez 490 godzin oraz 36,90 zł brutto (30,00 zł netto) za dostępu do systemu A. G. w lipcu 2013 roku, z terminem zapłaty do dnia 21 sierpnia 2013 roku którą wraz z zestawieniem godzin ochrony obiektu doręczył pozwanemu (dowód: faktura VAT, k. 40, zestawieniem godzin ochrony, 41, zeznania świadka P. B., k. 94-95).
- fakturę VAT z dnia 8 sierpnia 2013 roku nr (...) na kwotę 625,36 zł brutto (503,58 zł netto), w tym 619,40 zł brutto (503,58 zł netto) za ochronę mienia w sierpniu 2013 roku przez 66 godzin oraz 5,95 zł brutto (4,84 zł netto) za dostępu do systemu A. G. w sierpniu 2013 roku, z terminem zapłaty do dnia 29 sierpnia 2013 roku którą wraz z zestawieniem godzin ochrony obiektu doręczył pozwanemu (dowód: faktura VAT, k. 42, zestawieniem godzin ochrony, 43, zeznania świadka P. B., k. 94-95).

Pismem nadanym w dniu 12 września 2013 roku Ochrona (...) wezwała (...) sp. z o.o. do zapłaty kwoty 15010,50 zł, wynikającej z ww. faktur, w terminie 5 dni od daty otrzymania wezwania (dowód: wezwanie do zapłaty z dowodem nadania, k. 44-45)

Pozwany nie zapłacił dochodzonej przez powoda należności.

(okoliczność bezsporna)

Podstawę ustaleń powyższego stanu faktycznego stanowiły twierdzenia stron niezakwestionowane albo wprost przyznane przez stronę przeciwną (art. 230 k.p.c.). Dodatkowo Sąd ustalając stan faktyczny oparł się na dokumentach zgromadzonych w aktach sprawy, uznając je za wiarygodne co do zasady, albowiem nie były kwestionowane przez strony postępowania, a Sąd nie znalazł podstaw, by czynić to z urzędu.

Ustalenia faktyczne w sprawie Sąd poczynił również w oparciu o zeznania przesłuchanego w sprawie świadka P. B.. Sąd odmówił im wiarygodności jedynie w zakresie dotyczącym ustalenia sposobu rozwiązania zawartej pomiędzy stronami postępowania umowy. W szczególności jak wynika z przedstawionego przez stronę powodową dokumentu „porozumienie stron dotyczące umowy nr Z (...)” wynika, iż zawarta pomiędzy stronami umowa została rozwiązana

na podstawie porozumienia stron, nie na podstawie jej wypowiedzenia przez pozwanego. W pozostałym zakresie zeznania świadka były spójne i logiczne i korespondowały z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym. Świadek potwierdził okoliczność świadczenia na rzecz pozwanego usług ochrony, przedstawił sposób sporządzania comiesięcznego grafików godzin pracy oraz wskazał osobę która je przygotowała.

Sąd pominął wniosek dowodowy o przesłuchanie stron postępowania z uwagi na nieusprawiedliwione niestawiennictwo na wyznaczony termin rozprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W rozpoznawanej sprawie powód Ochrona (...) dochodził od pozwanego (...) sp. z o.o. zapłaty kwoty 15010,50 złotych tytułem niezapłaconej części wynagrodzenia za świadczenia usług ochrony mienia na terenie zaplecza placu budowy osiedla mieszkaniowego w O. przy ul. (...) oraz udostępnień systemu A. G. w okresie od 1 maja 2013 roku do 5 sierpnia 2013 roku.

Bezsporne w sprawie jest, że strony łączyła umowy o świadczenie usług, o treści przedstawionej przy pozwie. Pozwany zlecił powodowi wykonanie usług z zakresu usług ochrony mienia, zaś powód świadczył te usługi, a następnie wystawił faktury VAT opiewające na kwoty wynagrodzenia ustalone przez strony w umowie.

Jak stanowi przepis art. 750 k.c., do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. Zgodnie zaś z treścią art. 734 § 1 k.c., przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie. Natomiast, w myśl art. 735 § 1 k.c., jeżeli ani z umowy, ani z okoliczności nie wynika, że przyjmujący zlecenie zobowiązał się wykonać je bez wynagrodzenia, za wykonanie zlecenia należy się wynagrodzenie. Zawarta przez strony umowy o świadczenie usług ochrony obiekty była umową konsensualną, dwustronnie zobowiązującą, odpłatną i wzajemną, gdyż wynagrodzenie należne zleceniobiorcy stanowi ekwiwalent świadczonych przez niego usług. Zaliczyć ją przy tym należy do zobowiązań starannego działania, a nie zobowiązań rezultatu. W konsekwencji, w razie jego nieosiągnięcia, ale jednoczesnego dołożenia wszelkich starań w tym kierunku, przy zachowaniu należytej staranności, zleceniobiorca nie ponosi odpowiedzialności za niewykonanie zobowiązania (K. Kołakowski (w:) G. Bieniek, Komentarz, t. II, 2006, s. 387; M. Nesterowicz (w:) J. Winiarz, Komentarz, t. II, 1989, s. 685; J. Szczęsny (w:) Komentarz, t. II, 1972, s. 1540; A. Szpunar (w:) System prawa cywilnego, t. III, cz. 2, s. 393).

Zgodnie z brzmieniem art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Jak natomiast stanowi art. 232 k.p.c., będący procesowym odpowiednikiem powołanego wyżej przepisu, strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Z zasadą ciężaru dowodu koreluje nałożony na stronę obowiązek wskazywania dowodów dla stwierdzenia faktów, z których wywodzi ona skutki prawne (art. 232 k.p.c.). Z przepisów tych będących odzwierciedleniem zasady kontradiktoryjności procesu cywilnego wynika, iż to strony są gospodarzami procesu i jedynie od ich aktywności zależy jego wynik.

W niniejszej sprawie, wobec zakwestionowania przez pozwanego zasadności roszczenia to na stronie powodowej spoczywał ciężar wykazania, iż w okresie od 1 maja do 5 sierpnia 2013 roku świadczył on w ustalonym w umowie o ochronę mienia zakresie usługi ochrony na rzecz pozwanego. Nadto, powód winien udowodnić, iż udostępnił pozwanemu w ww. okresie dostęp do systemu A. G..

W okolicznościach sprawy Sąd uznał, iż strona powodowa skutecznie wykazała powyższe okoliczności. Jak wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego umowa o świadczenie usług ochrony z dnia 14 września 2012 roku łączyła strony łączyła strony od dnia 17 września 2012 roku do 5 sierpnia 2013 roku, kiedy to została rozwiązana za porozumieniem stron. Powyższe zostało wykazane za pomocą szeregu dokumentu w tym łączącej strony umowy, protokołu przejęcia obiektu pod ochronę fizyczną oraz protokołu zdawczo odbiorczego. Sam pozwany nie kwestionował okresu w jakim umowa obowiązywała oraz nie zaprzeczył, iż została rozwiązana przez strony za

porozumieniem stron z dniem 5 sierpnia 2013 roku. Jego zarzuty sprowadzały się do wskazania, iż powód nie świadczył w okresie za który domagał się zapłaty w niniejszej sprawie, usług ochrony na terenie zaplecza placu budowy osiedla mieszkaniowego w O. przy ul. (...) . Pozwany w sprzeciw od nakazu zapłaty zaprzeczając twierdzeniom powoda, nie wykazał jednak żądanej inicjatywy dowodowej w tym zakresie. W ocenie zaś Sądu powód załączając do pozwu faktury VAT wraz z zestawieniami godzin pracy oraz wnosząc o przesłuchanie w charakterze świadka koordynatora ochrony przedmiotowego obiektu wykazał w sposób jednoznaczny, iż w okresie od 1 maja 2013 roku do 5 sierpnia 2013 roku powód świadczył w sposób należyty na rzecz pozwanego usługi ochrony.

Z dokumentu zestawiania godzin pracy (k. 37, 39, 41, 43) wynika jednoznacznie, iż na terenie zaplecza placu budowy osiedla mieszkaniowego w O. przy ul. (...) powód świadczył usługi ochrony bezpośredniej w okresie od 1 maja 2013 roku do 5 sierpnia 2013 roku. Tym samym powód wykazał zasadność naliczenia opłaty za świadczenie usług ochrony jako iloczynu ilość godzin pracy agentów i stawki za godzinę pracy w wysokości 7,63 zł netto, odpowiednio w maju 2013 roku za 536 godzin pracy, w czerwcu za 495 godzin pracy, w lipcu za 490 godzin pracy oraz w sierpniu za 66 godzin pracy. Tym samym w ocenie Sądu zasadnym było żądanie zapłaty przez powoda wynagrodzenia za wykonywane usługi ochrony w dochodzonej pozwym wysokości.

Za zasadne Sąd uznał również żądanie zapłaty za udostępnienie systemu A. G. w okresie świadczenia usług ochrony za który powód domagał się zapłaty w niniejszej sprawie. Powód wykazał za pomocą przedstawionego dokumentu w postaci zawartej pomiędzy stronami umowy, iż umożliwił pozwanemu korzystnie z powyższego systemu, poprzez dostęp do niej przy pomocy strony internetowej powoda i specjalnej aplikacji umożliwiającej korzystanie z systemu, ustalając dla pozwanego indywidualny login i hasło, co dało pozwanemu możliwość podglądu informacji i sygnałów przesyłanych przez ten system.

W ocenie Sądu powyższe jednoznacznie przesądza o fakcie, iż pozwany miał dostęp do aplikacji systemu ActiveGuard i mógł z niego korzystać, a okoliczność czy faktycznie korzystał pozostawała w kwestii pozwanego.

Ponadto w sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany zarzucił, iż nie najmował pomieszczeń socjalnych od powoda w okresie wskazanym w fakturach. Odnosząc się do tego zarzutu należy jedynie wskazać, iż powód nie dochodził w niniejszej sprawie żadnych należności z tytułu najmu pomieszczeń socjalnych, a pozycje takie nie są wskazane w przedmiotowych fakturach.

Wobec zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego skutecznie zaoferowanego wyłącznie przez powoda oraz wobec bierności pozwanego w toku procesu Sąd uznał, iż powód udowodnił swoje roszczenie tak co do zasady jaki co do wysokości, a zarzuty pozwanego okazały się bezzasadne. Tym samym Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 15010,50 zł.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie wyżej powołanym przepisów orzeczono jak w punkcie I wyroku.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 k.c., zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się z zapłatą świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Termin zapłaty dochodzonego przez powoda roszczenia został określony w umowie strony, z której wynika, iż zapłata miała nastąpić w terminie 21 dni od dnia doręczenia pozwanemu faktury. W okolicznościach sprawy faktury zostały wystawione odpowiednio w dniu 31 maja 2013 roku, 28 czerwca 2013 roku, 26 lipca 2013 roku oraz w dniu 8 sierpnia 2013 roku. Na fakturach widnieje podpis osoby upoważnionej do obioru faktur VAT z adnotacją „otrzymałam”. Wobec nie kwestionowania przez pozwanego daty otrzymania faktur przez pozwanego Sąd uznał, iż pozwany otrzymał faktury w dniu ich wystawienia. Tym samym uznał, iż zasadnym było żądanie przez powoda odsetek ustawowych od dnia następnego po upływie 21 dni od dnia wystawienia faktur VAT. W związku z powyższym Sąd zasądził odsetki ustawowe od kwoty 5067,21 zł od dnia 22 czerwca 2013 roku do dnia zapłaty, od kwoty 4682,43 zł od dnia 22 lipca 2013 roku do dnia zapłaty, od kwoty 4635,50 zł od dnia 22 sierpnia 2013 roku, a od kwoty 625,36 zł od dnia 30 sierpnia 2013 roku do dnia zapłaty, zgodnie z żądaniem powoda.

Orzekając o kosztach procesu, Sąd postąpił zgodnie z art. 98 par. 1 i 3 k.p.c., statuującym zasadę odpowiedzialności za wynik procesu, oraz § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 490).

Na zasądzoną tytułem zwrotu kosztów procesu na rzecz powoda kwotę składają się: stawka minimalna zastępstwa procesowego w wysokości 2.400,00 zł wraz z kwotą 17,00 zł uiszczoną przez powoda tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz 751,00 zł tytułem opłaty od pozwu, łącznie 3168 zł.

Opłata należna od pozwu w niniejszej sprawie, zgodnie z art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594 ze zm.), wynosiła 5 % wartości przedmiotu sporu, tj. 751 zł, zaś pozwany uiszczył 760 zł, w związku z czym Sąd nakazał zwrócić powodowi ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w W. kwotę 9 zł, na podstawie art. 80 cytowanej wyżej ustawy.

Mając powyższe na względzie, na podstawie wyżej wskazanych przepisów, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

Z/odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego.